

Bình Thuận Quê Hương và Đậm Ân Tình

Lê Văn Thắng

*“Tiếng đồn Đại Nấm nhiều xoài
Xuân Phong nhiều cốm, Phú Tài mạch nha
Lấy vợ chẳng lấy đâu xa
Con gái Phan Thiết nét na dịu hiền”*

- Bình Thuận trong tôi, quê hương với những ân tình không bao giờ nhạt phai và không thể nào quên, Bình Thuận không những là nơi chôn nhau, cắt rún của tôi, là nơi đã nuôi lớn khôn tôi, là vựa kỷ niệm của tuổi thơ tôi, mà còn là nơi tôi tiếp nhận những món nợ ân tình quý báu.

Tôi đã lớn lên từ những tháng ngày giung dăng giung dẻ ở động cát Mũi Né, tai nghe quen các lời ru mật ngọt của Mẹ chen lẫn vị ngọt dừa tươi, đến những cơn gió hiu hiu đợi Xuân sang, cùng nụ cười tươi của ngư phủ vui mừng vì trúng mùa cá nục. Bình Thuận cho tôi vị thơm ngon, mặn mà của nước mắm nhĩ, nước mắm cá cơm Mũi Né.

Tôi cũng nghe quen tiếng chuông chùa của những thời công phu sáng, tối và nhịp mõ, câu kinh đều đều của cửa phật tử trong làng. Tôi cũng nghe quen tai tiếng chuông đổ của nhà thờ trong xóm đạo. Hình ảnh thanh thiếu niên GDPT đi chùa hay những cjiếc áo dài tha thướt trên xóm đạo vào mỗi Chủ Nhật cũng là những hình ảnh dễ thương và đáng nhớ. Bây giờ, những tiếng chuông chùa hay chuông nhà thờ có còn hay không, có thiêng liêng như trước hay không, hay chỉ là những tiếng than van, ai oán. Những tà áo thướt tha mỗi Chủ Nhật có còn nên thơ nữa không?

Quê hương Bình Thuận đã tạo nên “tôi” với lời dạy dỗ của các Thầy Cô, từ trường Tiểu Học Thạch Long đến Trung Học Phan Bội Châu, bên cạnh lời dạy dỗ của Cha, của Mẹ. Tôi được học cách làm người. Tôi được học để trở thành công dân tốt bằng những bài học đầy nhân bản chứ không phải những bài học chính trị nhằm mục đích nhồi sọ như ngày nay, diễn ra chính trên quê hương yêu dấu của mình. Tôi được học để tự hào về lịch sử bốn ngàn năm văn hiến với gương anh hùng, liệt nữ của các thời đại, từ thưở phá giặc phương Bắc đến đánh Tây, chống Nhật, hay lòng trung thành của tiền nhân, không kể họ

đúng phía nào của các cuộc nội chiến, không học bẻ cong tầm nhìn về lịch sử theo chiều hướng của những người nắm quyền, không học về tiểu sử và càng không học ca tụng người nắm quyền và đặc biệt, không có một “đảng trị” để uốn nắn trẻ thơ. Chúng tôi được học về chữ hiếu _ hiếu với cha mẹ, ông bà. Chúng tôi được học làm con ngoan của cha mẹ và cháu ngoan của ông bà chứ không làm cháu ngoan cho một lãnh tụ nào khác. Chúng tôi học để tự chọn cho mình một tương lai, một lối sống. Và trong suy tư của riêng mình, mình có quyền chọn hay không một thần tượng cho mình. Không ai bắt buộc chúng tôi phải chọn một mẫu người nào đó là thần tượng cho cá nhân mình.

Tuổi thơ tôi thật hồn nhiên và đẹp đẽ như bình minh, mát mẻ như sương sớm. Tôi không có một lo nghĩ nào khác, ngoài việc học hành. Tôi có quyền suy tư và phát biểu những gì tôi muốn, tôi thích, tôi nghĩ. Tuổi thơ tôi thật sự êm đềm đúng nghĩa cho một trẻ em đang sống tại bất cứ một đất nước dân chủ nào, dù cường độ chiến tranh tại miền Nam lúc bấy giờ lên cao và những biến động cứ tiếp nối nhau. Tôi đã từng đọc báo, nghe thấy đủ mọi hướng, mọi phê bình nhưng không bao giờ chuyện thời sự làm xao động tâm hồn mới lớn.

Tại Bình Thuận, nói khác hơn là tại Mũi Né, trong thời kỳ còn thơ, tôi cũng đã từng chứng kiến những cái chết của người lính VNCH, đã từng thấy những cái chết của du kích Việt Cộng và dĩ nhiên, đó là chuyện người lớn, không ai bắt chúng tôi xen vào, không ai bắt chúng tôi suy nghĩ, không ai buộc chúng tôi hoan hô hay đã đảo người nào, bên nào, và dĩ nhiên, những cái chết ấy cũng không hề xáo động chúng tôi, ngoại trừ những trẻ thơ sống trong vùng có Việt Cộng kiểm soát. Ngay cả trong trận Tết Mậu Thân, nhà tôi ở tại đường Hải Thượng Lãn Ông, Phan Thiết, bị tàn phá, tôi đã chứng kiến cảnh người bạn cùng liên lớp, ở kế vách, là Phan Chương Lý, bị trúng đạn pháo kích của VC mà qua đời, chúng tôi hằng đêm phải đi tỵ nạn ở Cồn Chà, đời sống có một chút bất tiện, nhưng cũng không ai khuấy động tâm hồn của mình, không ai bắt chúng tôi đã đảo VC.

Tôi nhớ những chuyến xe đã đưa tôi đi từ Mũi Né đến Phan Thiết, qua Lại An, Kim Ngọc, Phú Long, về Phan Lý Chàm, Phan Rí Thành, Phan Rí Cửa, đến Duồng... Những chuyến xe đầy nụ cười tươi vui của khách hàng với cuộc sống trông êm đềm, hạnh phúc, không có dấu hiệu sợ hãi, không có dấu hiệu của

cuộc sống vội vã trong chiến tranh, không tìm tòi một cuộc sống khó khăn vì tham nhũng, hối lộ. Bạn hàng trên các chuyến xe không có những lo sợ bị cướp giật bởi nhân viên công lực, cũng không có những lo lắng hay mệt mỏi trong việc làm ăn như việc làm ăn dưới một chính quyền cướp giật.

Tuổi thơ tôi ở Bình Thuận là thế đó. Sau này, khi lớn khôn hơn, khi trưởng thành hơn, tôi mới biết được rằng, sở dĩ tôi có một tuổi thơ trọn vẹn là nhờ vào một chính phủ dân chủ và tự do, dù rằng nền dân chủ ấy không tuyệt đối như các nước tân tiến ở thời bình; là nhờ vào sự hy sinh của những người lính VNCH; là nhờ vào một hệ thống chính quyền với nền giáo dục, y tế, thông tin ... tiến bộ. Dù miền Nam lúc ấy đang còn chiến tranh, nhưng xã hội lúc ấy chắc chắn hơn xa xã hội thời bình của các nước Cộng Sản, nhất là CSVN khi mà người dân lên tiếng chống ngoại xâm phương Bắc cũng bị cấm đoán.....

Sau 75, tôi nhìn quê hương thân yêu trong ngõ ngàng, xa lạ, Bình Thuận của tôi không còn mang linh hồn của Bình Thuận thưở nào.

Tôi quyết định rời quê hương thân yêu, rời Bình Thuận thân thương. Và bây giờ, gần nửa thế kỷ, tôi vẫn còn trần trọc kiếp sống ly hương với niềm thương nhớ Bình Thuận khôn nguôi.

Bình Thuận ơi! Bình Thuận của quê hương và ân tình. Trong cơn mơ, tôi thấy quê hương không còn bóng giặc và linh hồn Bình Thuận lại sáng hơn xưa.

Lê Văn Thắng

Nguồn: viet-nam-cong-hoa@googlegroups.com

www.vietnamvanhien.org

A banner for the website www.vietnamvanhien.org. It features a yellow background with a green border at the bottom. On the left, there is a circular logo containing a map of Vietnam, with the text 'An Lạc & Tự Chủ' below it. In the center, the text 'VIỆT NAM VĂN HIẾN' is written in large, bold, brown letters, with the website address 'www.vietnamvanhien.info' below it. On the right, there is a blue square with a white sunburst symbol. At the bottom, a green bar contains the text 'TỦ SÁCH VĂN HIẾN VỚI HƠN 9800 TÁC PHẨM' in white.